

[Indenrigs- og boligministeren.]

faldt uheldigt ud. Det var vel ikke sit eget parti, det ærede medlem sigtede til; det kan jeg næsten ikke tro. (*Ordføreren for forslagsstillerne* [Steen]: Det er også en håbløs tanke. Vi fik, hvad vi skulle have!). Det synes jeg også, men jeg vil gerne vide, hvad det ærede medlem hr. Steen sigtede til.

Så begyndte det ærede medlem at puste sig op i en ganske usædvanlig grad og talte om, at jeg har betegnet lovforslaget som en lejlighedslovgivning. Må jeg spørge det ærede medlem hr. Steen, om lovforslaget var fremkommet, hvis ikke De uafhængige var opstået. Ville man uden den baggrund være kommet med dette lovforslag? Jeg vil desuden gerne sige, at jeg synes ikke, det klæder det ærede medlem hr. Steen på baggrund af mine udtalelser — og det ærede medlem hr. Steen kender mig tilstrækkeligt — at tale om store magthavere eller en tankegang, der skulle rumme, at vi kun burde have eet parti. Jeg tror, det ærede medlem kender mig så meget, at han ved, jeg har megen respekt for andres meninger, også for andre partiers meninger — der kan være et enkelt parti, som jeg overhovedet ikke respekterer, men det er ganske ubilligt at ville tillægge mig den slags tanker på baggrund af de udtalelser, jeg har fremsat. Det udslag af irritation synes jeg det ærede medlem kunne have sparet sig selv for. Jeg har ikke tænkt på, at vi skulle have eet parti eller to-parti system, selvom vi nok kan hente adskilligt fra det gamle England med hensyn til parlamentarismens benyttelse.

Nu siger det ærede medlem hr. Steen, at bevægelser, der opstår, skal have lejlighed til at vise, hvad de er værd. Ja, bevar mig vel, men man kan kvæle demokratiet i en tilsyneladende venlighed overfor alt og alle. Mon det ikke er tilstrækkeligt, selvom jeg indrømmer, at tilfældet er outreret, at henviser til, hvad der sker i Frankrig? Det franske demokrati er i fare på grund af de mange partier, som efterhånden opstår der, og som umuliggør en nogenlunde varig og fast regeringsform. Sådanne forhold antager jeg ikke det ærede medlem hr. Steen tilsigter, men de kan i virkeligheden også komme til at gøre sig gældende herhjemme, hvis vi i altfor høj grad lefler for tilfældige bevægelser, der opstår, for at de kan få

lejlighed til her i denne sal at vise, hvad de er værd.

Jeg må derfor fortsat tilbagevise de — jeg havde nær sagt — insinuationer, som det ærede medlem hr. Steen har anlagt overfor mig, og stadig gå imod det fremsatte lovforslag.

Holger Eriksen: I anledning af, at det ærede medlem hr. Steen overfor den højtærede indenrigs- og boligminister gør gældende, at det standpunkt, det radikale parti nu har til denne sag, har partiet altid haft, ønsker jeg at gøre opmærksom på, som jeg har gjort det før, at et medlem af det radikale parti som indenrigsminister har fremsat forslag om skærpelse af betingelserne for opnåelse af repræsentation, og endvidere, at det radikale parti under udvalgsforhandlingerne, således som det også tidligere er fremført, erklærede sig villigt til at forhandle om visse skærpelser. Det radikale parti har altså ingenlunde stået fast på det, der indeholdtes i den gamle valglov. Partiet har indrømmet, at ændringer hist og her måske var tiltrængt. Der har altså ikke været tale om et princip, men om, hvor langt man skulle gå i retning af at skabe vanskeligheder for små partiers repræsentation.

Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at det overrasker mig, at dette lovforslag er blevet fremsat umiddelbart efter, at folketinget er trådt sammen. Nu har vi i flere år endevendt dette problem i forfatningskommissionen og i valglovskommissionen, og vi har diskuteret det indgående her i tinget. Det er derfor ikke let at se, hvad det er, der foranlediger, at det nu tages op igen, medmindre det er det radikale partis mening, at lovforslaget i fremtiden skal fremsættes en gang årlig.

Det ærede medlem hr. Steen udtalte, at årsagen var den, at valgloven havde vist sig at virke uretfærdigt. Jeg kan ikke indse, at der er noget som helst med hensyn til valgresultatet, som man ikke i forvejen var klar over kunne indtræffe. Der henvises til det uheld, som Knud Kristensen havde med at samle 58 000 stemmer, hvor det var nødvendigt at samle 60 000, hvis han skulle opnå at blive repræsenteret; men for det første er det et tilfælde, at man er kommet til at ligge så nær op ad de 60 000, som her er tale om, og for det andet er det et tilfælde, at det